

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 84/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok z dnia 9 marca 2020 r., Sąd Okręgowy w Poznaniu, sygn. akt II K 281/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		T. B.	1. w dniu (...) r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi	ogłędziny pomieszczenia zajmowanego przez oskarżonego w F. VIII wraz z	30-38, 125, 293, 294-295 22-24 49-56, 59-61

osobami wbrew przepisom ustawy posiadał znaczne ilości:	zapisem video i foto	816-829
- substancji psychotropowej w postaci amfetaminy zaliczanej do grupy II-P w ilości co najmniej łącznie 96,81 gram netto w postaci stałej – proszku oraz w postaci płynnej odpowiadającej 20,248 gram netto w postaci stałej łącznie 20,344,81 gram, tj. 20,34481 kg,	przeszukanie oskarżonego	7, 39, 40, 52-55, 138-141
- substancji psychotropowej w postaci (...) zaliczanej do grupy I-P w ilości co najmniej łącznie 1255,5 sztuk tabletek,	opinie z badań z zakresu chemii	(...)- (...)
- środka odurzającego w postaci kokainy zaliczanej do grupy I-N w ilości co najmniej łącznie 692,24 gram netto oraz mieszaniny substancji psychotropowej w postaci amfetaminy zaliczanej do grupy II-P i	opinia (...)	8-10, 148-149, (...)- (...)
	dowody rzeczowe	289-301, (...)- (...)
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego	303-304, (...)- (...)
	zeznania świadków: R. M.	308-309, (...)
	Z. W.	(...), (...)- (...)- (...)
	H. W.	(...)
	A. J. (1)	karty j/w
	T. M.	karty j/w
	R. Ś.	24, 28-33, 37, 41, 44, 54-55, 61-66, 70, 74-82, 138-141
	zeznania w/w świadków	337-338, 1491v-1492v
	ogłędziny pomieszczenia wraz z rejestracją video i foto i opinie z zakresu chemii j/w	942, (...), 1490-1491v
	Dowody rzeczowe	416-436, 437-444, 445-460, 482-485, 486-502, 503-509, 513-524, 671-680,
	zeznania M. S.	543-550, 553-563, 564-587, 588-597, 624-637, 639-647
	Ustna opinia biegłego A. T. (1)	
	Opinie z badań daktyloskopijnych i genetycznych	

			<p>środka odurzającego w postaci kokainy zaliczanej do grupy I-N w ilości 0,04 gram,</p> <p>- środka odurzającego w postaci konopi innych niż włókniste zaliczanych do grupy k i IV-N w ilości co najmniej łącznie 577,91 gram netto – dot. czynu przypisanego w pkt 1 z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. z 2019 r., Dz.U. poz 852), zwanej dalej u.p.n.</p> <p>2. w okresie od nieustalonego dnia (...) r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzenia</p>	<p>Ogłędziny zabezpieczonych zeszytów wraz z ich kopią ujawnione w mieszkaniu wynajmowanym przez oskarżonego w/w ogłędziny pomieszczenia w F. wraz z rejestracją video i foto</p> <p>zeznania w/w świadków wskazanych w pkt 1</p> <p>opinia biegłego z dziedziny broni i balistyki</p> <p>opinia daktyloskopijna</p>	<p>150-152, 201-287, 18-19</p> <p>karty j/w</p> <p>karty j/w</p> <p>802-815</p> <p>482-485</p> <p>543-550</p>
--	--	--	---	--	---

do obrotu wbrew przepisom ustawy za pomocą służących i jednocześnie przeznaczonych do niedozwolonego przetwarzania i przerobu substancji psychotropowej w postaci amfetaminy zaliczanej do grupy II-P posiadanych przyrządów w postaci 3 wag elektronicznych, wiertarki z mieszadłem, statywu z dwiema lampami halogenowymi, lejka, wiadra z chochelką, pompki ręcznej z wężem o średnicy 2,5 cm, urządzenia kształtem przypominającego prasę wraz z belką drewnianą długości 132 cm, przetworzył substancję psychotropową w postaci amfetaminy zaliczanej do grupy II-P w ten sposób, że do amfetaminy w postaci cieczy – wolnej zasady dodał alkohol

etylowy i kwas siarkowy, w wyniku reakcji chemicznej uzyskując amfetaminę w postaci stałej, tj. soli siarczanowej w ilości netto 971,03 gram, jednocześnie czyniąc w ten sposób przygotowania do wprowadzenia tej substancji w znacznej ilości do obrotu – dot. czynów zarzucanych w punktach II i III a/o a przypisanych w punktach 3 i 4 – czyn z art. 53 ust. 2 i art. 54 ust. 1, i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

3. w dniu (...) r. w P. bez wymaganego zezwolenia posiadał trzy jednostki broni palnej w postaci pistoletu gazowego B. mod. 315 AUTO kal. 6,35 mm Browning bez numerów – produkcji włoskiej, przerobionego z

			<p>broni gazowej na broń palną bojową wyposażonej w tłumik huk, pistoletu (...) mod. 906 kal. 6,35 Browning z zatartymi numerami p produkcji tureckiej, przerobionego z broni gazowej na broń palną bojową, pistoletu (...) mod. 92 kal. 9 mm Browning bez numerów – produkcji włoskiej, przerobionego z broni gazowej na broń palną bojową oraz 24 szuki naboji pistoletowych kal. 6,35 mm Browning – dot. czynu przypisanego w pkt 5 z art. 263 § 2 k.k.</p>		
<p>0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2 i 3	<p>Zeznania świadków:</p> <p>T. M., R. M., Z. W., H. W., A. J. (1), R. Ś., M. S. opinie biegłych z (...) w P. – A. J. (2), opinie LK KWP w P. z zakresu chemii, opinie Zakładu (...) z zakresu badań genetycznych i daktyloskopijnych, opinia biegłego z zakresu broni i balistyki, wyniki przeszukania mieszkania wynajmowanego przez oskarżonego, wynajmowanego przez niego pomieszczenia w F. VIII wraz z zapisami video i foto oraz przeszukania jego osoby, oględziny zabezpieczonych</p>	<p>Zapoznając się z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak i treścią uzasadnienia zaskarżonego wyroku, zauważyć należy, iż ocena tych dowodów została dokonana przez Sąd Okręgowy bardzo skrótowo. Wprawdzie nie można dziwić się Sądowi I instancji dokonania aż tak zwięzłej oceny dowodów, skoro przecież wymaga tego nawet ustawodawca, narzucając w treści art. 424 k.p.k. oraz art. 99a k.p.k. i</p>	

zeszytów wraz z ich kopiami, zabezpieczone podczas czynności przeszukań dowody rzeczowe.	rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości wydanym na jego podstawie konieczność sporządzenia uzasadnienia na formularzu według ustalonego wzoru, jednak ta zwięzłość nie może oznaczać w ogóle możliwości odstąpienia od szczegółowego wykazania poprzez poszczególne dowody logicznego ciągu myślowego, który doprowadził do uznania winy oskarżonego bądź też jej braku. Z taką zaś konkretną sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie a to dlatego, iż sprawa ta, poza czynem posiadania narkotyków, ma charakter wyłącznie poszlakowy, gdyż brak jest jakichkolwiek bezpośrednich dowodów wskazujących na sprawstwo oskarżonego w
--	--

przypisanych
mu czynach.
Rację ma więc
skarżący
obrońca
oskarżonego
(adw. A. T.
(2)), zarzucając
Sądowi I
instancji tę
skrótowość
operacji
myślowych,
która może,
przynajmniej z
punktu widzenia
obrony,
prowadzić do
wniosków, iż Sąd
I instancji nie
uwzględnił w
swoich
rozważaniach
wskazywanych w
tej apelacji
dowodów a tym
samym i
dopuścił się
błędu w
ustaleniach
faktycznych o
charakterze
dowolności.
Jednak podnieść
należy wyraźnie,
iż te
mankamenty
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku nie
oznaczają, iż
rzeczywiście Sąd
I instancji
dopuścił się
uchybień natury
procesowej, jak
i w sposób
dowolny ocenił
zebrane dowody,
bowiem analiza

tych dowodów przekonuje o prawidłowości ustalenia przez ten Sąd zarówno sprawstwa, jak i winy oskarżonego w popełnieniu przypisanych mu przestępstw.

Sąd Apelacyjny, odnosząc się do tych ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji, wskaże na te dowody, które świadczą o prawidłowości tych ustaleń. Jednocześnie Sąd Apelacyjny ustosunkuje się do dowodów, mając na uwadze wszystkie przypisane oskarżonemu przestępstwa, gdyż czyny te, jak i dowody są ze sobą ściśle powiązane i ustosunkowanie się do nich w odrębnych rubrykach byłoby bezcelowe, gdyż prowadziłoby do wielu zbędnych powtórzeń.

Jak już zaznaczono wyżej, w sprawie tej brak jest praktycznie

bezpośredniego dowodu, który wskazywałby na sprawstwo oskarżonego a dokładniej mówiąc na jego działania, wyczerpujące czasownikowe znamiona przypisanych mu czynów zabronionych. Oskarżony bowiem na etapie śledztwa w ogóle nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu przestępstw, odmawiając jednocześnie złożenia wyjaśnień (k. 68-70, 88, 914-915, 1037-1039), zaś na rozprawie w dniach (...) r. dwukrotnie przyznał się jedynie w całości do posiadania tych wszystkich narkotyków, jakie zostały wymienione w zarzucie pierwszym a więc takich ich ilości i rodzajów, jakie z tego zarzutu wynikają, dodając, iż stanowiły one tylko i wyłącznie jego własność,

natomiast nie przyznał się do popełnienia pozostałych czynów i odmówił złożenia wyjaśnień (k. 1367, 1477-1478). Mając zaś na uwadze taką jego postawę procesową, istotne było rozważenie, jakimi w tej sprawie dysponuje się dowodami, by móc albo wykazać sprawstwo i winę oskarżonego w popełnieniu zarzucanych i przypisanych mu czynów bądź też uznać, iż wykazanie takie nie jest możliwe.

Świadek R. M., opiekujący się w P. F. VIII, zeznając w dniu (...) r. (k. 8-10) podał, iż jakoś 3-4 miesiące wcześniej (a więc wiosną 2018 r. – przyp. SA) rozmawiał z jakimś chłopakami, którzy twierdzili, iż ich znajomy szuka pomieszczenia,

które chciałby wynająć, choćby w F. i tydzień później pojawiło się u niego w F. dwóch mężczyzn, którzy chcieli zobaczyć jak wyglądają te pomieszczenia. Pamiętał, że przyjechali oni samochodem osobowym, prawdopodobnie na angielskich numerach rejestracyjnych. Obaj mówili, iż chcą pomieszczenia na 3-4 miesiące, bo mają jakieś rzeczy do przechowania – elektronikę, jakiś sprzęt a nie mają gdzie tego zostawić. Świadek podał, iż w tym pomieszczeniu była duża wilgoć, więc przeciągnął tam prąd. Nie spisali umowy pisemnej a oni płacili mu za ten wynajem 400 zł miesięcznie, przy czym zapłata następowała w czasie, gdy widzieli się z nim na drodze. Świadek opisał tych mężczyzn, wskazując, iż na

jednego z nich
jeden z nich
mówił (...),
którego z tablicy
podglądowej nr
1 pod poz. 3
rozpoznał jako
D. A.. Dodać
przy tym trzeba,
iż podczas
kolejnego
przesłuchania z
tablicy
podglądowej nr
2 na zdjęciu
nr 2 rozpoznał
tego drugiego
mężczyznę,
którym okazał
się oskarżony
T. B. (k.
148-149), przy
czym świadek
nie miał żadnych
wątpliwości co
do tego
rozpoznania z
tablic na k. 5 i
6, co potwierdził
także w toku
rozprawy (k.
1372-1375).
Mając na
uwadze fakt, iż
to rozpoznanie
tych osób przez
świadka nie
budzi żadnych
wątpliwości, Sąd
odwoławczy w
dalszej części tej
oceny, dla jej
przejrzystości,
będzie
posługiwał się
personaliami
tych dwóch
rozpoznanych
osób. Z zeznań
świadka

złożonych
08.08.2018 r.
wynika, iż D.
A. widział na
terenie F. ze dwa
razy. Natomiast
J. B. widywał
ze 3-4 razy
w tygodniu o
różnych porach,
tj. albo rano,
albo po
południu, choć
nigdy
wieczorem.
Zawsze chodził
z siatką, choć
nigdy nie
widział, co w
niej się znajduje,
twierdząc
jednak, iż nie
wyglądała ona
na ciężką.
Świadek jednak
zastrzegł, iż
pracuje
zawodowo, poza
terenem F., w
trybie
trzymianowym
a do tego o
różnych porach.
To, co zauważył,
to T. B.
w F. spędzał
niewiele czasu,
gdy akurat
widział go, jak
wchodził, to
jakieś 10-15
minut później
widział jak
wychodził. Nie
wie, co T. B.
robił w tym
pomieszczeniu.
Zwykle, jak go
widział, to
przychodził sam,

raz czy dwa razy przyszedł z D. A.. Świadek dodał, iż do bramy wjazdowej dorobił im klucz, dał im też klucz do takiej kratownicy na korytarzu. Natomiast mężczyźni ci do tego pomieszczenia założyli dwie kłódki i on (świadek) już do tego pomieszczenia kluczem nie dysponował. Z zeznań tego świadka wynika, iż niczego nie podejrzewał, co mogło dziać się niezgodnego z prawem w tym pomieszczeniu, więc był zdziwiony, gdy po zatrzymaniu T. B. w tym pomieszczeniu ujawniono narkotyki i broń palną. Świadek zeznał, iż tylko raz widział, jak na teren F. wjechali autem, takim bagażowym, ale widział ich wtedy tylko w takiej sytuacji, jak on przyjechał a oni już wyjeżdżali z terenu F.. Poza

tym widział jak
zawsze tylko
na teren F.
wchodzili.

Świadek zeznał,
iż na terenie
F. nie było
obcych ludzi.
Nie widział, by
ci mężczyźni
coś wnosili do
pomieszczenia,
ale przyznał, iż
mógł tego nie
widzieć, jak i
mógł nie widzieć
jak długo oni
tu przesiadywali
w czasie, gdy
nie był obecny
w F.. Świadek
wreszcie podał,
iż nie zauważył
jakiś

zwiększonych
ilości – płatności
rachunków za
prąd, twierdząc,
że nie było
dużego zużycia
prądu. W

tożsamy sposób
świadek zeznał
podczas
drugiego
przesłuchania,
dodając, iż T.
B. nieraz widział
nawet dwa razy
dziennie a
pojawiał się
samochodem
osobowym na
„zółtych”
numerach
rejestracyjnych
(k. 148-149).

Na rozprawie
potwierdzając
powyższe, zeznał

w podobny sposób (k. 1372-1375).
Przyznał, iż wiedział, że w tym pomieszczeniu są trudne warunki do przechowywania elektroniki – co miał robić oskarżony – bo jest tam bardzo wilgotno. Doszli więc do porozumienia, że można tam wstawić grzejnik i wietrzyć, żeby nie było wilgoci. Świadek wskazał też, jak sam oskarżony zabezpieczył wejście do tego pomieszczenia mocując kłódki na dwóch kolejno po sobie następujących drzwiach. Świadek nie potrafił powiedzieć, czy T. B. bywał tam codziennie, choć z zeznań tych jasno wynika, iż jak był w pracy, to nie mógł widzieć z kim i jak długo oskarżony przebywał w pomieszczeniu a nadto świadek przyznał, iż jak pracował w nocy, to w ciągu

dnia spał, więc do końca nie wie, czy oskarżony również przebywał dłużej w ciągu dnia w tym pomieszczeniu. Nawiązując zaś do poboru prądu świadek zeznał, iż na F. jest tylko jeden licznik na prąd, rachunki przychodzą na niego i po wynajęciu pomieszczenia nie zauważył zwiększonego znacznie zużycia prądu. Jak świadek wskazał, rachunki za prąd są ogólnie bardzo wysokie, bo chodzą do pompy do odpompowywania wody i płaci za prąd od 4 do 6 tysięcy zł. Również po zatrzymaniu oskarżonego nie zauważył, by rachunki były mniejsze – rachunek był na 5000 zł i te rachunki utrzymują się na tym poziomie.

Należy wskazać, iż zeznania te nie są w ogóle kwestionowane przez skarżących

a do tego są jasne, konsekwentne, nie zawierają żadnych sprzeczności, w związku z czym zasługują one w pełni na wiarę. Na podstawie tych zeznań należy więc poczynić szereg ustaleń faktycznych, w tym zwłaszcza co do częstej obecności oskarżonego w tym pomieszczeniu, które zresztą sam, jak stwierdził świadek, wynajął, jak i zawsze podczas odwiedzin F. noszenia ze sobą czegoś w siatce. Świadek też raz zauważył, iż oskarżony w F. był samochodem dostawczym oraz zauważył, iż co najmniej dwukrotnie oskarżony był na tym terenie w obecności D. A.. Świadek też przyznał, iż wynajmując to pomieszczenie nie znajdowały się w nim praktycznie żadne przedmioty a

więc było ono puste, a tym samym to wszystko, co zostało ujawnione podczas oględzin tego miejsca po zatrzymaniu oskarżonego w dniu (...) r. zostało tam przyniesione bądź przywiezione, zwłaszcza, gdy weźmie się pod uwagę wielość tych przedmiotów i ich gabaryty, właśnie w czasie wynajmowania pomieszczenia przez oskarżonego. Również z zeznań tych wynika, iż z uwagi na wilgotność panującą w tym miejscu, założono tam grzejnik.

Z zeznaniami R. M. korespondują zeznania bywających również na terenie tego F., bądź nawet tam nocujących, takich świadków, jak T. M. (k. 1051-1052, 1368-1372, 1551), Z. W. (k.

298-3011375-
(...) i A. J. (1) (k.
308-309, 1486).
Podkreślić
jednak trzeba, iż
świadkowie ci z
uwagi na swoją
częstotliwość czy
porę dnia
bywania na
terenie F. nie
widzieli zbyt
często
oskarżonego i
nie potrafili
podać więcej
szczeǳółów na
temat
zachowania się
oskarżonego, niż
to uczynił R.
M.. T. M.
wskazał bowiem,
iż przebywał na
terenie F. z różną
częstotliwością –
czasami
codziennie a
czasami raz
na tydzień, nie
potrafiąc
powiedzieć, czy
wynajmujący to
pomieszczenie
dwaj mężczyźni
(wskazani przez
świadka M.
– przyp. SA)
bywali tam
często czy
rzadko, jak i nie
potrafił
powiedzieć, z
kim widywał
oskarżonego, tj.
czy z jedną,
czy z różnymi
osobami,
twierdząc, że
chyba z jedną. Z.

W. znów zeznał, iż na terenie F. bywał średnio 3 razy w tygodniu, przyznając, iż od kilku miesięcy – od (...) r. na terenie F. zaczął widywać nieznanego mu mężczyznę, o którym R. M. mówił, że wynajmuje od niego pomieszczenie, w którym przechowuje jakieś narzędzia. Świadek zeznał, iż z tego, co zauważył, to mężczyzna ten na teren F. wchodził i wychodził, nie przebywając tu długo i łącznie mógł go widzieć nie więcej niż z 10 razy oraz nigdy nie widział go w towarzystwie innych osób. A. J. (1) natomiast widział oskarżonego na terenie F. ze dwa, trzy razy, nie mając również pojęcia, co on tam robił i w jakim celu wynajął pomieszczenie. Wreszcie współwłaściciel obiektu R. Ś., którego zeznania

Sąd I instancji uznał za nieistotne (pkt 1.2. formularza uzasadnienia zaskarżonego wyroku), zeznał, iż także widział na terenie F. oskarżonego, choć nigdy nie wyrażał zgody M. na wynajem pomieszczenia. Świadek ten wskazał, iż z prądu rozlicza się R. M., który nie informował go, by wzrosły w okolicach (...) r. w sposób znaczący rachunki za prąd. Świadek wskazał, iż energię elektryczną pochłaniają pracujące w obiekcie pompy służące odpompowaniu zalegającej wody, co wpływało na wysokość rachunków, ale zaznaczył również, iż pompy te używane są dość rzadko, wówczas kiedy są problemy z odpływem wody deszczowej. Świadek wreszcie dodał, iż na terenie

F. jest stała temperatura przez cały rok (k. 1487).

Wreszcie z powyższymi zeznaniami korespondują zeznania H. W. – funkcjonariusza Policji, który brał udział w zatrzymaniu oskarżonego w dniu (...) r. Świadek ten bowiem wskazując na okoliczności, które doprowadziły do zatrzymania oskarżonego, wskazał, iż podczas obserwacji F. zauważył, jak w jego okolicy około godz. 14.00 przyjechał T. B. samochodem osobowym na angielskich numerach rejestracyjnych, wszedł na teren F. a potem do budynku, nie posiadając przy sobie żadnej torby oraz jak po kilkunastu - kilkudziesięciu minutach wyszedł, niosąc torbę foliową i kierując się do

swojego
samochodu. Po
zatrzymaniu
oskarżonego
okazało się,
iż w torbie
tej znajdowała
się marihuana,
która wedle
oświadczenia
zatrzymanego
miała stanowić
jego własność, w
trakcie kontroli
oskarżonego
ujawniono przy
tym trzy pęki
kluczy, które,
według
zatrzymanego
służyły do
wejścia na teren
F. VIII. Świadek
też opisał dalsze
czynności
związane z
udaniem się do
tego
pomieszczenia,
wyraźnie,
jeszcze przed
wejściem do
niego,
odczuwaniem
zapachu
charakterystycznego
dla marihuany,
otwarcie tego
pomieszczenia
przy pomocy
kluczy,
ujawnionych
przy
oskarżonym a
także ze
znalezieniem w
tym
pomieszczeniu
szeregu różnych
rzeczy, w tym

narkotyków,
różnych
przyrządów,
butelek, naczyń
z zawartością
płynnej
amfetaminy,
również
amfetaminy w
lodówce, szereg
rękawiczek i
maseczek
przeciwpyłowych
itp., łącznie z
trzema
jednostkami
broni krótkiej
(k. 303-304,
1484-1486).

Na podstawie
powyższych
dowodów należy
już dokonać
ustaleń, z
których wynika,
iż oskarżony (...)
r. wynajął puste
pomieszczenie w
F. VIII, w którym
wówczas nie
było oświetlenia
ani ogrzewania i
było
zawilgocone,
jednak z racji
rzekomych
przedmiotów,
wrażliwych na
takie warunki
wstawiono tam
grzejnik do
ogrzewania
pomieszczenia.
Oskarżony sam
założył na drzwi
prowadzące do
pomieszczenia
zamki i klódki,
do których nie

miały dostępu
osoby
niepowołane. W
czasie tego
wynajmowania
pomieszczenia
przywieziono
bądź i
przyniesiono
szereg rzeczy
różnego
przeznaczenia
wraz z
narkotykami
różnego rodzaju
i bronią palną.
Oskarżony
pojawiał się
na terenie F.
dość często,
skoro widziano
go tam nie
rzadziej niż 3-4
razy w tygodniu
a nawet dwa
razy w tygodniu.
Również
widziano, iż co
najmniej raz
przyjechał tam
samochodem
dostawczym
oraz co najmniej
dwa razy przybył
na teren F.
razem z D.
A.. Widziano, iż
nie przebywał
tam długo, przy
czym za każdym
razem niósł coś
w torbie. W dniu
(...) r. okazało
się, że z terenu
F. wynosił torbę
z zawartością
marihuany i to
z ilością około
pół kilograma,
co wynika z

protokołu
przeszukania
jego osoby (k.
22-24).

W trakcie
ogłędzin tego
pomieszczenia
(k. 30-38)
zauważono, iż
drzwi wejściowe
były
zabezpieczone
dwoma
zamkami
patentowymi
oraz skoblem,
zaś okna były
zamalowane
farbą koloru
czarnego, więc
nie było
praktycznie
żadnej
możliwości
dostania się do
środka, jak i
do podejrzenia,
co w środku
się znajduje.
Wewnątrz
znajdowały się
takie
przedmioty, jak
skrzynie,
kartony, krzesła,
urządzenie
przypominające
prasę z belką
drewnianą,
lampa ze
statywem,
konewka,
działająca
lodówka, regały,
stół roboczy,
stół-lawa,
walizki, torby,
pojemniki z
cieczą, wiadro,

pompa ręczna.
Zamontowana
była instalacja
elektryczna oraz
znajdował się
grzejnik. Na
podłodze był
rozstawiony
statyw z dwiema
lampami
halogenowymi.
Ujawniono
karton z
zawartością
foliowych
opakowań.
Ujawniono
szereg
rękawiczek
roboczych,
kuchennych,
kwasoodpornych,
lateksowych,
szereg
reklamówek,
także w pliku.
Ujawniono
szereg maseczek
przeciwpyłowych,
wagi
elektroniczne. W
łodówce
ujawniono
worek foliowy
oklejony taśmą
z zawartością
substancji –
jasne kryształy.
Ujawniono susz
roślinny, łyżkę
stołową
zabrudzoną
substancją
koloru białego.
Ujawniono przy
przedniej ścianie
na ławie leżące
dwie walizki. W
walizce,
oznaczonej nr

46, ujawniono worek foliowy a w jego wnętrzu tabletki koloru fioletowego w kształcie prostokątów z logo przypominającym kostkę domina i obok tego worka innym worek z 53 sztukami takich tabletek. W walizce, oznaczonej nr 47, znajdowały się reklamówki a w nich proszek koloru białego i w tej samej walizce ujawniono trzy jednostki broni – jedna w opakowaniu (futurał) z magazynkiem i amunicją, jak i tłumik do broni, druga znajdowała się w worku strunowym wraz z magazynkiem i nabojami luzem, trzecia w worku foliowym przezroczystym z podłączonym magazynkiem bez naboji. Ujawniono także w pomieszczeniu 17 sztuk lejków, karton z zawartością 8 butelek cieczy z napisem

„ALKOHOL
ETYLOWY 500
ml”, jedną
butelkę z
napisem
„ELEKTROLIT
do
AKUMULATORÓW
1000 ml”. Na
tej samej palecie
ujawniono
walizkę a w
niej urządzenie
do zgrzewania
folii, wiertarka
z mieszadłem,
które jest
zabrudzone.
Ujawniono
karton a w
nim wiaderko
zabrudzone
wewnątrz
zaschniętą
substancją
koloru biało-
żółtego a na
dnie wiaderka
leżała chochelka.
Na paletach
przy ścianie
ujawniono 2
pojemniki
wypełnione
cieczą o
pojemności 5
l każdy, 4
pojemniki
wypełnione
cieczą koloru
brązowego, 13
butelek z cieczą
koloru
brązowego,
pompkę ręczną z
wężem,
wiaderko,
garnek
emaliowany,
pojemniki puste,

3 pojemniki
wypełnione
cieczą
przezroczystą, 3
butelki z cieczą
i napisem (...).
Powyższe
znajduje także
odbicie w
zarejestrowaniu
tych czynności
na płytach w
formie video i
zdjęć (k. 125,
293, 294-295).
Zapoznając się
zaś z tymi
materiałami i
zaglądając do
walizki nr 47,
gdzie, jak się
okazało,
znajdowała się
w reklamówkach
kokaina, nie
sposób było nie
zauważyć tych
jednostek broni
palnej.

Powyższe
oględziny
wskazują zaś
na to, iż
praktycznie,
poza
grzejnikiem i
instalacją
elektryczną,
wszystkie
wymienione
podczas tych
oględzin
przedmioty
znalazły się w
tym
pomieszczeniu w
czasie, gdy

wynajmował je oskarżony B..

Z opinii LK KWP w P. z zakresu chemii jasno wynika, iż znalezione tabletki to (...), znalezione proszek to kokaina, susz, to konopie inne niż włókniste, czyli marihuana, cieczy, to płynna amfetamina, zaś zawartość woreczka z lodówki o masie netto 971,59 (wilgotna) to substancja otrzymywana z pierwszym etapie syntezy amfetaminy metodą L. (k. 49-56) Wprawdzie badający akurat w tym zakresie mieli pewną wątpliwość, ale rozwiła ją opinia (...) w P.. Z innej opinii LK KWP w P. wynika także, iż ten susz, ujawniony przy oskarżonym, to 496,16 gram ziela konopi innych niż włókniste, tj. marihuany.

Z opinii biegłego z zakresu badań

broni i balistyki
P. M. (1)
jasno wynika,
iż ujawniona
w walizce nr
47 broń (każda
z tych trzech
jednostek broni
– przyp. SA)
to broń palna
w rozumieniu
ustawy o broni i
amunicji z dnia
21 maja 1999
r. (tekst jedn.
z 2020, Dz.U.
poz. 955), przy
czym każda z
tych jednostek
została
przerobiona z
broni gazowej na
broń palną, co
samo w sobie
jest zabronione,
zaś znaleziona
amunicja, jest
amunicją do
broni palnej i
na tę broń,
jak i amunicję
wymagane jest
pozwolenie.
Biegły również
wskazał, iż
ujawniony przy
broni tłumik, na
którego
posiadanie
pozwolenie nie
jest wymagane,
został
wytworzony
samodziałowo w
warunkach
warsztatowych,
przy czym broń
palna
wyposażona w
taki tłumik huku

lub
przystosowana
do strzelania z
użyciem tłumika
huku uważa
się już za
broń szczególnie
niebezpieczną
(k. 802-815).
Opinia ta w
swojej treści jest
oczywista i nie
jest przez strony
kwestionowana.

Z opinii
pisemnej (...) w P. – biegłego
A. T. (3)
(k. 816-829)
wynika, iż
badane
substancje i
środki
zabezpieczone
podczas oględzin
pomieszczenia,
to narkotyki
- substancje
psychotropowe i
środki
odurzające w
postaci
amfetaminy,
(...), kokainy
i ziela konopi
innych niż
włókniste
(marihuany).
M.in. w obu
walizkach, w
tym z ujawnioną
bronią,
znajdowało się
łącznie 692,09
gram netto
kokainy, przy
czym łączna jej
ujawniona ilość
to 692,24 gramy

netto. Łącznie u oskarżonego i w pomieszczeniu ujawniono 577,91 gram marihuany, zaś (...),5 tabletek, jakie ujawniono, to (...). Poza tym z opinii tej wynika, iż na wielu przedmiotach występowały środki narkotykowe, w tym w ekstrakcie z folii spożywczej stwierdzono obecność kokainy, na wadze ujawniono mieszaninę amfetaminy, (...), kokainy i marihuany, na tacy ujawniono mieszaninę amfetaminy i kokainy, na kuwetach i łyżce ujawniono kokainę, w ekstrakcie z pokrywy stwierdzono obecność amfetaminy. Na mieszadle ujawniono 10,61 gram netto amfetaminy o stężeniu 66% w przeliczeniu na siarczan amfetaminy, zaś na wiaderku z chochelką (materiał

dowodowy nr 68) ujawniono 86,20 gram amfetaminy o stężeniu 40% w przeliczeniu na siarczan amfetaminy. Również w ekstrakcie węża, jak i pompy stwierdzono obecność amfetaminy. Również w cieczach koloru żółtego stwierdzono obecność amfetaminy o różnych stężeniach. Poza tym w lodówce ujawniono substancję o masie netto 971,03 (wilgotna) zawierającą N-formyloamfetaminę, która jest substancją otrzymywaną w pierwszym etapie syntezy amfetaminy metodą L.. Biegły nadto, przeliczając ujawnione substancje psychotropowe i środki odurzające na porcje handlowe, stwierdził jednoznacznie, iż zabezpieczona amfetamina w

postaci stałej
(proszku) o
wadze netto
96,81 gram
stanowi 96,8
porcji
handlowych,
marihuana o
wadze netto
577,9 gram
stanowi 577,9
porcji
handlowych,
kokaina o masie
łącznej netto
692,09 gram
stanowi 692
porcje
handlowe, zaś
1255,5 sztuk
tabletek (...) stanowi tyleż samo porcji handlowych.

Jednocześnie biegły wskazał na ujawnioną w trakcie tych oględzin amfetaminę w postaci płynnej (wolnej zasady), która wprowadzenie występuje w handlu detalicznym, natomiast jest ona oferowana do nabycia w postaci stałej (jako sól siarczanowa).

Ujawniona zaś podczas oględzin amfetamina w postaci płynnej pozwala na uzyskanie soli siarczanowej o wadze 20.248

gram produktu finalnego, co stanowi ilość 20.248 porcji handlowych amfetaminy.

Biegły też wskazał na najbardziej popularną metodę syntezy amfetaminy, tj. metodę L., którą to metodą został uzyskany ujawniony w lodówce produkt, stanowiący właśnie efekt przetwarzania amfetaminy płynnej w amfetaminę stałą, przy czym nie był to jeszcze produkt końcowy, ale efekt etapu przetwarzania amfetaminy, co wynika z punktu 45 opinii. Biegły przy tym dodał, iż zabezpieczony w czasie tych oględzin alkohol etylowy, jak i kwas siarkowy mogą zostać wykorzystane przy przeprowadzaniu zasadowej amfetaminy w siarczan amfetaminy.

Powyższa
opinia,
abstrahując od
ilości
ujawnionych w
toku oględzin
pomieszczenia w
F. VIII a
także podczas
przeszukania
oskarżonego
rodzaju i ilości
substancji
psychotropowych
(amfetamina,
(...)) i środków
odurzających
(kokaina, ziele
konopi innych
niż włókniste),
jednocześnie
wskazuje na
sposób
uzyskania
substancji
ujawnionej w
lodówce, tj.
amfetaminy w
postaci stałej
w ilości netto
971,03 gram.

Biegły A. T. (3),
po zapoznaniu
się z
dokumentacją
video wnętrza
pomieszczenia
jednoznacznie
stwierdził, iż
brak jest
aparatury, która
mogłaby
posłużyć do
produkcji
któregoś z
narkotyków.
Jednocześnie
wskazał na brak

szkła laboratoryjnego bądź innych pojemników, w których można przeprowadzić syntezę, jak również brakuje aparatury do ogrzewania mieszaniny reakcyjnej, w związku z czym nie można wskazać, że w tym miejscu prowadzono wytwarzanie narkotyków (k. 942). Składając ustnie opinię przed prokuratorem dodał, iż w miejscu ujawnienia narkotyków „dochodziło do przetwarzania amfetaminy”, przetwarzanie takie z postaci wolnej zasady w jej sól siarczanową następuje poprzez rozpuszczanie amfetaminy w alkoholu etylowym i dodanie kwasu siarkowego (k. 1055). Na rozprawie wreszcie biegły potwierdził swoją dotychczasową pisemną i ustną

opinię (k. 1490-1491v). Biegły wskazał na ujawnione w toku przeszukania pomieszczenia przyrządy, notabene, które także były zabrudzone siarczanem amfetaminy, które mogły służyć do przetwarzania, choć nie do wytwarzania amfetaminy. Te przyrządy wraz z zabezpieczonymi pojemnikami i odczynnikami (alkoholem etylowym i kwasem siarkowym) służą właśnie takiemu celowi, choć, co oczywiste, biegły nie był w stanie powiedzieć, czy faktycznie w tym konkretnym pomieszczeniu to przetwarzanie następowało. Biegły wskazał dokładniej, w jaki sposób przetwarza się amfetaminę przy użyciu ujawnionych przyrządów i odczynników. Biegły, analizując również etap

osuszania
amfetaminy,
powstałej już
w wyniku jej
przetworzenia
wskazał, iż na
miejscu w
pomieszczeniu
nie ujawniono
urządzeń, które
ten proces by
przyspieszały.
Biegły natomiast
stwierdził, iż w
pomieszczeniu o
wyższej
wilgotności
proces
odparowywania
etanolu będzie
przebiegał dłużej
a więc nie
wykluczył, by
w tym miejscu
przeprowadzenie
tego procesu
przetwarzania
amfetaminy było
niewykonalne,
co zresztą w
tejże opinii
potwierdził,
wskazując
jedynie na
pewien problem
z całkowitym
osuszeniem
siarczanu
amfetaminy,
wskazując, iż
wówczas można
byłoby np. użyć
suszarki czy
czegoś
podgrzewanego.
Zresztą biegły
prostując swoją
wypowiedź ze
śledztwa, iż w
tym

pomieszczeniu
przetwarzano
amfetaminę,
stwierdził
jednoznacznie,
iż w tym
pomieszczeniu
„mogło być jak
najbardziej
prowadzone
przetwarzanie
narkotyków”,
tym bardziej,
że przetworzenie
nie polega na
uzyskaniu
suchego
siarczanu, gdyż
ten siarczan
może pozostać
wilgotny (k.
1491v).

W ocenie Sądu
Apelacyjnego
brak jest
podstaw do
negowania treści
tej opinii, gdyż
jest ona jasna,
pełna,
wyczerpująco
odpowiada na
postawione
pytania a dzięki
temu nie zawiera
żadnych
sprzeczności i
niejasności.
Biegły przy tym
logicznie
sprostował
swoją opinie co
do wytwarzania
w tym
pomieszczeniu
amfetaminy.

M. S.
przesłuchana w

charakterze
świadka, mimo
iż rzeczywiście
pełni funkcję
biegłego z
dziedziny
chemii, pracując
w Laboratorium
Kryminalistycznym
KWP w P.,
mając okazję
bycia w tym
pomieszczeniu
jeszcze przed
przystąpieniem
do jego oględzin
w swoich
zeznaniach
potwierdziła
tylko opinię
biegłego A. T.
(3). Wskazała
bowiem, iż w
tym
pomieszczeniu
na pewno nie
było produkcji
amfetaminy,
natomiast
widziała w
różnych
miejscach
narkotyki, w
tym także
amfetaminę w
wiaderku z łyżką.
Widząc zaś
naocznie te
wszystkie
przrządy, jak
i odczynniki,
biegła
stwierdziła, iż
można byłoby
wnioskować, iż
w tym
pomieszczeniu
dokonywano
przetwarzania
płynnej

amfetaminy w postaci proszkową, czyli taką, która nadaje się do spożycia. Świadek, podobnie zresztą jak biegły T. wyraziła powątpiewanie, by w tym pomieszczeniu następował jeszcze proces suszenia otrzymanego w wyniku przetworzenia siarczanu amfetaminy, ponieważ nie było tam żadnych suszarek ani tac do suszenia. Świadek również wskazała na ujawnioną w lodówce substancję a wiedząc na jej podstawie, jaką metodą w ogóle była produkowania amfetamina, stwierdziła, iż to na pewno nie następowało w tym pomieszczeniu (k. 337-339). Powyższe świadek potwierdziła na rozprawie, również wskazując na proces

uzyskiwania
amfetaminy, jak
i na
nieopłacalność
sprzedaży w
handlu
detalicznym
amfetaminy
płynnej a
ponadto na
łatwość
przetworzenia,
przy użyciu
przyszytych,
które były na
miejscu w
pomieszczeniu,
amfetaminy z
płynnej
(zasadowej) w
stałą (sól
siarczanową).
Świadek przy
tym wskazała, iż
proces suszenia
przy pomocy
suszarek
następuje, co
oczywiste
szybciej, ale
może to też
nastąpić
samoczynnie,
bez konieczności
stosowania
kuwet czy
suszarek (k.
1491v-1492v).

Nie ulega
wątpliwości, iż
opinie te i
zeznania nie
wskazują
bezpośrednio na
sprawstwo
oskarżonego w
popelnieniu
zarzucanych mu
przestępstw,

zwłaszcza
przetwarzania
amfetaminy
łącznie z
przygotowaniami
do
wprowadzenia
do obrotu tej
substancji
psychotropowej,
jak i posiadania
przyrządów
przeznaczonych
do tego
przetwarzania i
przerobu
amfetaminy.
Również opinia
biegłego z
dziedziny broni
i balistyki sama
w sobie nie
wskazuje, iż
oskarżony
posiadał
ujawnioną w
walizce broń
palną wraz z
amunicją. Nie
ulega jednak
wątpliwości, iż
na podstawie
tych opinii
należy
stwierdzić, iż
w pomieszczeniu
tym ujawniono
znaczne ilości
narkotyków
(amfetaminy w
postaci stałej i
płynnej,
kokainy, (...)
i marihuany),
że w tym
pomieszczeniu
ujawniono
przyrządy wraz
z odczynnikami,
które razem

wzięte mogły
służyć do
przetworzenia
amfetaminy, że
w lodówce
ujawniono
substancję,
będącą właśnie
efektem jednego
z etapów
procesu,
służącego do
uzyskania w
wyniku
przetworzenia
soli siarczanowej
amfetaminy oraz
ujawniono trzy
sztuki broni
palnej wraz
z amunicją.
Również
oczywistym jest,
iż to
pomieszczenie
wynajmował nie
kto inny, jak
właśnie
oskarżony, który
założył stosowne
zabezpieczenia
przed
ewentualną
ingerencją w to
pomieszczenie
osób
niepowołanych a
nadto dość
często
przychodził do
tego
pomieszczenia.

Nadto z opinii
daktyloskopijnych
wynika, że albo
na wielu
przedmiotach
nie ujawniono
śladów linii

papilarnych (np. na broni czy przyrządach do przetwarzania amfetaminy bądź odczynnikach – k. 513-524, 564-587, 588-597), bądź na wielu przedmiotach ujawniono ślady linii papilarnych innych osób, w tym także pochodzących od oskarżonego, jak na woreczkach foliowych, folii streczowej (k. 416-436), na rolce papieru kuchennego, na pojemniku, na baterii wagi elektronicznej (k. 437-444), na rolkach foliowych woreczków śniadaniowych, na folii streczowej, na reklamówce foliowej, na wadze elektronicznej (k. 445-460), na pojemniku koloru zielonego, na walizce nr 47, w której znajdowała się kokaina i broń (k. 482-485), na reklamówce, pakiecie

foliowym,
rolkach z folią
streczową (k.
513-524), na
wiaderku (k.
588-597).

Również z opinii
z zakresu badań
genetycznych
wynika, że albo
na wielu
przedmiotach
nie ujawniono
śladów
genetycznych,
albo ujawniono
ślady genetyczne
innych osób, czy
też mieszaniny
śladów
genetycznych
pochodzących
od dwóch, trzech
a nawet czterech
osób, w tym
także od
oskarżonego i
od oskarżonego
ślady DNA
ujawniono na
włączniku
światła i
porozrywanych
fragmentach
szarej taśmy
klejącej, na
dwóch
woreczkach
śniadaniowych,
na dwóch
rękawiczkach
lateksowych (k.
486-502), na
rękawicach
kuchennych, na
maseczce
przeciwpyłowej
wykonanej z
materiału koloru

białego oraz
tworzywa
sztucznego
koloru białego
marki (...)
(k. 503-509), na
parze
rękawiczek,
woreczku
foliowym z
zapięciem
strunowym,
porwanym
zgrzewanym
worku foliowym,
wadze
elektronicznej
(k. 671-680),
na ceracie, na
walizce nr 47
(w której była
kokaina i broń),
opakowaniu z
zawartością
tabletek koloru
fioletowego (k.
543-550), na
reklamówce z
napisem (...),
w której był
proszek koloru
białego, na
dwóch rolkach
z folią (k.
553-563), na
kartonie (k.
624-637). Z
opinii tych
wynika również,
iż na żadnej
z broni nie
ujawniono
śladów DNA
pochodzących
od oskarżonego
(k. 639-647,
588-597,
553-563).

Wreszcie w zabezpieczonych zeszytach z pokoju z mieszkania wynajmowanego w P. przez oskarżonego (k. 18-19) znajdują się zapiski, zawierające imiona, ksywy a obok nich podane ilości wagi (np. 0,5 kg, 30 g, 50 g) bądź ilości sztuk (np. 200 szt.) i podane obok imion i ksywek są kwoty pieniężne (np. „dał 21.000 zł”, „dał 950 euro + 100 zł”, „dał 19.500 zł”), bądź są takie zapiski, jak np. „3 kg od Bacy dla B.”, „1 kg od Bacy + 1 kg nowego dla dzieciaka”, „C. 770 g (...), 50 g (...), 10 tabl. DIAMENCIKÓW”, „Małolat – 1000 tabl.”, (...) 30 g PAWŁA = 100 g K.”, „BACA 244 g ziel. wypasa z małych woreczków + 100 g PAWŁA”, (...) 17.00 1 kg K. + 30 g P.” (k. 150-152, 153-200).

Powyższe już
razem wzięte
dowody nie
pozostawiają
żadnych
złudzeń, iż
oskarżony
zajmował się
zarzucanym mu
w niniejszej
sprawie
procederem
narkotykowym,
jak i posiadał
ujawnioną w
walizce wraz z
kokainą broń
palną.
Oskarżony
bowiem przez
kilka miesięcy
wynajmował
pomieszczenie,
w którym
ujawniono
wskazaną ilość i
rodzaj
narkotyków,
wiele
przyrządów i
odczynników, w
tym także płynną
amfetaminę
świadczących
m.in. o ich
przeznaczeniu
do
przetwarzania
amfetaminy,
ślady po tym
przetwarzaniu a
w lodówce jeden
z efektów
takiego
przetwarzania.
Nadto
ujawniono tam
lampę z
żarówkami

halogenowymi oraz grzejnik, dzięki którym bez wątpienia można było podgrzać temperaturę. Poza tym ujawniono choćby maseczki przeciwpylowe, wiele rękawiczek różnego rodzaju, woreczków foliowych, wagi elektroniczne a więc przedmioty, które w tej sytuacji faktycznej świadczą jednoznacznie o ich przeznaczeniu choćby celem porcjowania czy konfekcjonowania narkotyków. Jednocześnie oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku wynoszenia z tego pomieszczenia znacznych ilości marihuany, zaś zapiski z jego zeszytu ewidentnie świadczą o tym, iż oskarżony zajmował się dystrybucją narkotyków, wprowadzając je do obrotu lub w takim obrocie

uczestnicząc, o czym świadczą znaczne ilości wagowo czy sztukowo podawane przy zaszyfrowanych nazwach towarów, tylko imiona lub ksywy osób, jak i znaczne wartości pieniężne, wskazujące już na obrót hurtowy tego towaru.

Oczywiście same nazwy w sobie zapisane w zeszytcie niczego nie oznaczają, jednak, jeżeli weźmie się pod uwagę wartość i różnorodność ujawnionych w pomieszczeniu narkotyków, olbrzymie ilości amfetaminy, jaką można było uzyskać z zabezpieczonej amfetaminy płynnej, jak i wzięcie przez oskarżonego z pomieszczenia prawie pół kilograma marihuany, to nie może być żadnych wątpliwości, iż zapisy te oznaczają właśnie zaszyfrowane nazwy

konkretnych narkotyków, obok których podawane są ilości lub waga, osoby, kwoty pieniężne. Nie budzi w tej sytuacji wątpliwości, iż oskarżony, wynajmując to pomieszczenie i czynnie uczestnicząc w dystrybucji narkotyków, uczestniczył również w przetwarzaniu amfetaminy z ciekłej na stałą, nadającą się do spożycia, o czym choćby łącznie świadczą przyrządy i odczynniki (spirytus, kwas siarkowy), jak i takie akcesoria, jak rękawiczki kwasoodporne, maseczki przeciwpylowe a także ujawniona w lodówce substancja stanowiąca produkt takiego procesu. Podkreślić należy, iż naoczni świadkowie, zwłaszcza R. M. często widywali oskarżonego w F.. Oczywiście jest, iż oskarżony

bywał tam
zdecydowanie
częściej i raczej
nie starał się
rzucić w oczy,
skoro nikt nie
zauważył, by
oskarżony w tym
pomieszczeniu
zdażył
zeskładać tak
wiele
przeróżnych
przedmiotów,
również przecież
sporo ważących.
Nie ulega przy
tym żadnym z
tych względów
wątpliwości, iż
w pomieszczeniu
tym poza
oskarżonym,
który
dysponował do
niego kluczami,
przebywały inne
osoby, gdyż
oskarżony nie
byłby po prostu
w stanie sam
wnieść tam tak
wielu
przedmiotów.
Poza tym był
tam zauważony
ze dwa razy
razem z D. A..
O wielości osób,
które miały
dostęp do
składowanych
tam przeróżnych
rzeczy świadczą
pozostawione na
nich ślady
daktyloskopijne
czy genetyczne,
pochodzące od
wielu osób, przy

czym nieraz na jednym przedmiocie ujawniono mieszaninę DNA pochodzącą aż od 4 osób, także zresztą od oskarżonego. W tych zaś okolicznościach nielogicznym i niezgodnym z zasadami doświadczenia życiowego byłoby rozumowanie, iż te wszystkie poszlaki nie wskazują, iż oskarżony wraz z innymi bliżej nieustalonymi osobami nie tylko posiadał te wszystkie narkotyki, do czego się wyraźnie przyznał, ale i posiadał te wszystkie przedmioty, w tym przyrządy do przetwarzania amfetaminy, za pomocą których zresztą uczestniczył w procesie tego przetwarzania. Nie jest przy tym istotne, czy robił to własnoręcznie i w jaki sposób, jak i czym cały proces przetwarzania

przebiegał w tym konkretnym pomieszczeniu. Istotny jest bowiem fakt, iż taki proces z udziałem osobistym oskarżonego bądź przy jego wyraźnej aprobacie, co także świadczy o jego współdziałaniu, przebiegał a to wystarczy do uznania sprawstwa i winy oskarżonego. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż oskarżony był zainteresowany uczestniczeniem w dystrybucji narkotyków a tym samym był zainteresowany posiadaniem nie tylko już gotowych na sprzedaż substancji psychotropowych i środków odurzających, które przy nim , jak i w pomieszczeniu znaleziono, ale i był zainteresowany przetwarzaniem płynnej amfetaminy w stałą, skoro ujawniono w tym samym

pomieszczeniu przyrządy służące do jej przetwarzania i znaleziono już produkt będący wynikiem tego procesu, jak i szereg akcesoriów oraz wagę, służących do porcjowania, ważenia i pakowania narkotyków. To zaś oznacza, mając na uwadze wykazane wyżej działania oskarżonego, polegające na wprowadzaniu w obrót czy udziale w takim obrocie, iż przetworzenie amfetaminy miało na celu uzyskanie gotowej do sprzedaży detalicznej amfetaminy w postaci soli siarczanowej a tym samym samo to wytwarzanie stanowiło jednocześnie już etap przygotowania do wprowadzenia przetworzonych substancji do obrotu. Skoro zaś jednym działaniem (czynem), tj. przy posiadaniu

stosownych przyrządów i odczynników oskarżony uczestniczył w procesie przetwarzania amfetaminy, którą, z uwagi na ogromną ilość możliwej do uzyskania amfetaminy, zamierzał dalej wprowadzić do obrotu, co było przecież naturalną częścią jego działalności, gdyż samo posiadanie tych urządzeń, samo posiadanie tak znacznych ilości narkotyków, jak i samo przetwarzanie tak dużych ilości amfetaminy pozbawione jest po prostu sensu. Tym samym więc to zachowanie się oskarżonego powinno zostać potraktowane jako jedno przestępstwo kwalifikowane kumulatywnie z art. 53 ust. 2 i art. 54 ust. 1, i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Temu działaniu przyświecał jeden, z góry powzięty zamiar, więc zakwalifikowano go jako czyn ciągły z art. 12 § 1 k.k.

Ilość ujawnionych śladów daktyloskopijnych i genetycznych, ilość tychże przedmiotów, ogromna ilość narkotyków jednoznacznie świadczą o samej ogromnej skali tego narkotykowego przedsięwzięcia, które, z racji właśnie tej skali, nie mogło być realizowane tylko przez jednego oskarżonego. To zaś świadczy o prawidłowości przyjęcia przez Sąd I instancji działania oskarżonego wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym także posiadania wspólnie z innymi osobami tak znacznych i różnorodnych ilości narkotyków. Jedynie nie

można zgodzić się z ustaleniem Sądu Okręgowego, iż jedną z tych osób jest osoba ustalona. To, że na terenie F. pojawiła się dwukrotnie osoba D. A. nie oznacza, iż mężczyzna ten brał udział w którymkolwiek z zarzucanych oskarżonemu B. przestępstw. Ta okoliczność nie została bowiem ustalona ani w niniejszym postępowaniu, ani tym bardziej w odrębnym, który byłby prowadzony wobec tego oskarżonego a tym samym ustalenie, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą uznać należy za dowolne.

Nie ulega również wątpliwości, iż Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż oskarżony posiadał bez wymaganego zezwolenia opisaną wyżej

broń palną i amunicję. Nie ma oczywiście dowodu na to, iż nawet oskarżony ją dotykał, jednak miejsce jej przechowywania nie budzi żadnych wątpliwości, iż oskarżony wiedział, że jest w jej posiadaniu. Oskarżony bowiem, jak sam zresztą przyznał, był właścicielem wszystkich ujawnionych w tym pomieszczeniu narkotyków. Tym samym również był właścicielem kokainy, trzymanej przez niego w walizce stanowiącej przedmiot nr 47. W walizce tej zaś pod workami z kokainą znajdowały się te trzy sztuki broni z amunicją a także tłumik, które były doskonale widoczne po otwarciu walizki. Nie ulega zaś wątpliwości, iż oskarżony tę walizkę otwierał, choćby by tam włożył bądź wyjął kokainę,

o czym zresztą
świadczą jego
ślady
daktyloskopijne
i genetyczne
na tej walizce.
Dodatkowo
wskazać trzeba,
iż również broń
znajdowała się
w woreczkach, w
jakich oskarżony
przechowywał
narkotyki. Te
zaś razem wzięte
okoliczności
przekonują, iż
oskarżony,
przechowując w
tym
pomieszczeniu
walizkę z
zawartością znał
tę zawartość
a tym samym
ją akceptował.
To zaś oznacza,
iż oskarżony
właśnie był
posiadaczem
tejże broni
palnej i
amunicji. Nie
ma przy tym
znaczenia fakt,
czy to oskarżony
sam przyniósł tę
broń do tego
pomieszczenia,
czy też uczyniła
to osoba trzecia.
Oskarżony
bowiem sam był
dysponentem
tego
pomieszczenia,
skoro
dodatkowo
wstawił zamki
i kłódki, by

zabezpieczyć je przed osobami niepożądanymi. Poza tym w walizce tej przechowywał, jak stwierdził, własną kokainę. W tych zaś okolicznościach należy skonstatować logicznie, iż oskarżony, poza tą kokainą w tej walizce przechowywał tę broń z amunicją a więc był ich posiadaczem w rozumieniu art. 263 § 2 k.k. W przeciwieństwie do narkotyków i wskazanych przyrządów oraz rzeczy związanych z przetwarzaniem amfetaminy, jak i z tzw. szeroko pojętą działalnością narkotykową, brak jest podstaw do przyjęcia, iż ta broń palna wraz z amunicją znajdowała się w posiadaniu również nie tylko „ustalonej” osoby, co już wyżej było przedmiotem rozważań, ale i jakiegokolwiek nieustalonej osoby. Za tym

		nie przemawia żaden dowód, w tym także ślady pozostawione na tej broni przez inne, niezidentyfikowane osoby. To bowiem, że ktokolwiek tę broń dotykał w jakimś bliżej nieokreślonym czasie nie oznacza, iż był w jej posiadaniu w dniu (...) r.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Nie dotyczy		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH			

7 k.p.k. poprzez pominięcie tej części dostępnego materiału dowodowego, z którego wynika, że nie sposób przypisać oskarżonemu sprawstwa w zakresie przetworzenia amfetaminy w rozumieniu art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. wskazanych w tym zarzucie twierdzeń świadka A.-S., biegłego T., świadków H. W., R. M., R. Ś., T. M.,

c) art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez nie wyjaśnienie, przy przyjęciu, iż oskarżony miał współdziałać z inną ustaloną osobą i innymi nieustalonymi osobami oraz posiadać przyrządy do przetworzenia amfetaminy, dlaczego oskarżony B. nie powinien odpowiadać z art. 54 ust.

2 pkt 2
u.p.n. w miejsce
odpowiedzialności
z art. 53 ust. 2
i art. 54 ust. 1
u.p.n.,

d) art. 366 §
1 k.p.k. w zw.
z art. 2 §
2 k.p.k. poprzez
niewyjaśnienie,
w oparciu o
jakie istniejące
dowody w
sprawie
przyjęto, iż
doszło do
przetworzenia i
finalnie
uzyskania
971,03
amfetaminy,

e) art. 366 §
1 k.p.k. w zw.
z art. 2 §
2 k.p.k. poprzez
niewyjaśnienie,
w oparciu o
jaki dostępny
materiał
dowodowy Sąd
przypisuje
oskarżonemu T.
B. posiadanie
i to jako
współsprawstwo
broni palnej,
choć zarówno
biegli z dziedziny
balistyki, jak i
badań
daktyloskopijnych
wykluczyli, aby
oskarżony B.
kiedykolwiek
posiadał, w
rozumieniu
władztwa nad

rzeczą,
wskazaną w
punkcie 5
wyroku broń
palną,

f) art. 7 k.p.k.
w zw. z art. 424
k.p.k. poprzez
jednostronną i
skrótową ocenę
zebranego w
sprawie
materiału
dowodowego
poprzez
przyjęcie w
schemacie, iż
zeznania
świadków R. M.,
T. M., Z. W.
oraz A. J. (1)
były wiarygodne,
gdyż
pozostawały
spójne ze sobą
bez
jakiegokolwiek
wskazania w
jakim zakresie.

2. Błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
zaskarżonego
wyroku a
sprowadzający
się do mylnego
uznania, iż:

a) oskarżony
dopuścił się
działania w
sposób opisany
w opisie czynu
przypisanego w
pkt 3, mimo
braku

jakiegokolwiek dowodu, iż oskarżony dokonywał którejkolwiek czynności sprawczej a nadto czynił to z jakąkolwiek ustaloną i innymi nieustalonymi osobami,

b) oskarżony dopuścił się czynu w sposób opisany w opisie czynu przypisanego w pkt 4, mimo braku jakiegokolwiek dowodu, iż oskarżony dokonywał czynności sprawczej, a nadto, iż czynił to z jakąkolwiek ustaloną i innymi nieustalonymi osobami,

c) oskarżony dopuścił się czynu w sposób opisany w opisie czynu przypisanego w pkt 5, mimo braku jakiegokolwiek dowodu, iż oskarżony dokonywał którejkolwiek czynności sprawczej a

nadto, iż uczynił to z jakąkolwiek ustaloną i innymi nieustalonymi osobami,

d) dopuścił się czynu opisanego w punkcie 1 wyroku „wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną i nieustalonymi osobami”, mimo braku dowodów w tym zakresie.

3. naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 54 ust. 1 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. poprzez niewłaściwe nie zastosowanie art. 11 § 2 k.k. w sytuacji, gdy zarówno z opisu czynu w akcie oskarżenia, jak i samego wyroku wynika, że ma miejsce zarówno zbieżność podmiotowa, przedmiotowa, jak i czasowa w obu zarzutach, przy czym dokonanie czynu opisanego w punkcie 3 niemożliwym było bez spełnienia znamion czynu

przypisanego w punkcie 4 a tym samym jednym czynem wyczerpane zostały znamiona dwóch przestępstw i skazanie winno nastąpić w ramach art. 11 § 2 k.k. (uwaga! to zarzut postawiony na wypadek nieuwzględnienia argumentacji podniesionej w zarzucie nr 1 co do zarzutów z punktów 3 i 4 zaskarżonego wyroku).

**APELACJA
OBROŃCY
(adv. J. R.)**

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, wskazujących za udowodnione okoliczności mających potwierdzić udział oskarżonego w procesie wytwarzania (przetwarzania), wprowadzania do obrotu, posiadania urządzeń i materiału do produkcji

środków
odurzających,
posiadania
broni, amunicji,
wbrew
wyjaśnieniom
oskarżonego, jak
też innych
jakichkolwiek
dowodów
potwierdzających
jego zawinienie.

2. rażąco surowa
kara w zakresie
czynu w pkt 1 i
8 wyroku, jako
konsekwencji
zarzutu
pierwszego.

***APELACJA
PROKURATORA***

rażąca
niewspółmierność
kar
wymierzonych
T. B. wskutek
niedostatecznego
uwzględnienia
znacznego
stopnia
społecznej
szkodliwości
przypisanych
mu czynów,
wynikające ze
sposobu
działania
oskarżonego
oraz stopnia
winy a ponadto
nadaniu
nadmiernego
znaczenia
przyznaniu się
do winy
oskarżonego do
pierwszego z

	zarzucanych mu czynów.		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>APELACJA OBROŃCY (adv. A. T. (2))</p> <p>Ad. 1</p> <p>Przy ocenie poszczególnych dowodów w punkcie 2.2.1. jednoznacznie wykazano, jakie to dowody wskazują, iż oskarżony brał udział w przetwarzaniu amfetaminy. Sąd I instancji wskazał również na te dowody (punkt 2 w sekcji formularza „fakty uznane za udowodnione”, jak i punkt 3 w podsekcji „zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej” formularza uzasadnienia), tyle, że Sąd odwoławczy rozwinął ocenę</p>			

tych dowodów, dochodząc do wniosku, iż ustalenia Sądu I instancji są prawidłowe.

Nadmienić przy tym należy, iż pochodzenie tej substancji, ujawnionej w lodówce o wadze 971,03 gram, to efekt jednego z etapów przetwarzania amfetaminy.

Oskarżony zaś właśnie brał udział, jak wyżej wykazano, w takim przetwarzaniu, którego przedmiotem była znaczna ilość amfetaminy, wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 53 ust. 2 u.p.n. Dodać przy tym trzeba, iż do wyczerpania znamion tego czynu nie było konieczne własnoręczne działanie, wyczerpujące znamię „przetwarzania”, by móc oskarżonemu przypisać za ten czyn sprawstwo i winę, o czym wyraźnie

również wyżej wspomniano.

Sąd I instancji również w swych ocenach nie pominął dostępnego materiału dowodowego w zakresie „przetwarzania” amfetaminy, tj. wskazanych przez skarżącego twierdzeń świadka A.-S., biegłego T., zeznań świadków H. W., R. M. i R. Ś. oraz T. M.. Zresztą na te twierdzenia dokładnie zwrócił wyżej uwagę w punkcie 2.2.1. Sąd Apelacyjny i dokonał na ich podstawie właściwej oceny. Dodać tylko trzeba, iż z zeznań świadka A.-S., jak i opinii biegłego nie wynikało, by proces przetwarzania amfetaminy nie był w tym pomieszczeniu możliwy. Nie ma przy tym znaczenia w sprawie czy sam proces przetwarzania następował w całości w tym

pomieszczeniu
czy też nie, jak
i czy w tym
pomieszczeniu
były warunki
optymalne do
suszenia
przetworzonej
amfetaminy. Sąd
I instancji
zresztą nie
przyjmuje, iż
to przetwarzanie
miało w całości
miejsce w tym
pomieszczeniu.
Istotne jest
bowiem to, iż
taki proces w
ogóle miał
miejsce a
oskarżony go w
pełni
akceptował, o
czym choćby
świadczy
trzymanie w
wynajmowanym
przez siebie
pomieszczeniu w
łodówce
wskazanej
substancji,
uzyskanej w
takim procesie,
czy też
przyrządów oraz
odczynników
służących do
przeprowadzenia
takiego procesu.
Oceny tej nie
zmienia
wskazany przez
skarżącego
fragment opinii
biegłego T. na
temat znacznego
rozrzutu
stężenia

siarczanu amfetaminy. Natomiast właśnie ta opinia jedynie potwierdza, iż oskarżony również uczestniczył w dalszym procesie przygotowywania przetworzonej amfetaminy do dalszej dystrybucji, skoro następowało mieszanie czystej amfetaminy z wypełniaczami, która dopiero po takim procesie, jak i jej poporcjowaniu oraz zapakowaniu w woreczki trafiała do odbiorcy. Nie ma tu również żadnego znaczenia fakt, iż w ogóle przetworzoną amfetaminie w paście przechowywano w lodówce. Istotne jest bowiem to, iż w ogóle w tym procesie taka pasta powstała a nie to, że znalazła się ona w lodówce. Również bez znaczenia jest podnoszony

przez skarżącego
fakt, wynikający
z zeznań świadka
W., iż
pomieszczenie
to było
zaciemnione.
Natomiast nie
jest prawdą,
iż nie miało
również okien,
bo takowe, jak
wynika z
ogłędzin tego
miejsca, się
znajdowały, tyle,
że były
zamalowane
czarną farbą.
Skoro zaś, jak
wyżej
stwierdzono,
cały proces
przetwarzania
marihuany nie
musiał
przebiegać w
tym
pomieszczeniu,
to bez znaczenia
są dywagacje
skarżącego na
temat
niezmienności
opłat za prąd.
Poza tym nie
można
zapominać, iż
z zeznań R.
Ś. wynikało,
iż głównym
generatorem
poboru prądu
była praca pomp
do
wypompowywania
wody
deszczowej,
jednak używanie
tych pomp nie

było częste. Ponadto sam R. M. wskazał, iż te rachunki były przez cały czas na podobnym poziomie, oscylującym od 4 do 6 tysięcy złotych. Skoro zaś opłaty za prąd w okresie letnim, kiedy co o zasady jest niższe zużycie prądu, wynosiły 5 tysięcy zł, to w tych okolicznościach ta wysokość świadczy już o dużym zużyciu prądu i nie wyklucza ona używania w tym okresie przez oskarżonego zainstalowanego w tym pomieszczeniu grzejnika, który zresztą został tam podłączony w celu osuszania tego miejsca, czy też zestawu z lampami halogenowymi. Zarzut ten więc również, jak pozostałe jest chybiony.

Powoływanie się przez skarżącego na zeznania świadków co do częstotliwości bywania w F. oskarżonego

również niczego nie może dowodzić. Wyżej bowiem już wykazano, iż świadkowie nie mogli widzieć oskarżonego zawsze i wszędzie na terenie F. z racji swoich zajęć zawodowych, jak i przebywania w F. o różnych porach. Dla przykładu raz jeszcze należy podnieść, iż żaden ze świadków nawet nie zauważył, kiedy i z kim oskarżony przywiózł do tego pomieszczenia tak wiele przedmiotów. Świadkowie ci więc widzieli oskarżonego krótko, fragmentarycznie i nie zawsze a tym samym wnioskowanie na ich podstawie czasu każdego pobytu oskarżonego w przedmiotowym pomieszczeniu nie jest w realiach tej sprawy realne. Nie można więc przyjąć, iż przy okazji każdej wizyty w F.

oskarżony
przebywał tu
krótko.

Sąd Okręgowy
nie miał również
podstaw, by
rozważyć,
dlaczego
oskarżony B.
nie powinien
odpowiadać z
art. 54 ust. 2
pkt 2 u.p.n., gdyż
już wyżej w pkt
2.2.1. wykazano,
iż miał już
miejsce proces
przetwarzania
amfetaminy. To
zaś, iż oskarżony
jeszcze planował
do tego celu
wykorzystać w
przyszłości
posiadane
przrzędy, jak
i ujawnioną
amfetaminę w
stanie płynnym,
jak i odczynniki
w postaci
spiryтусu
etylowego i
kwasu
siarkowego
uznać należy
jedynie w
kategoriach
wspólukaranego
czynu
następczego do
przypisanego
oskarżonemu
przestępstwa
przetwarzania
amfetaminy.
Istotne jest
bowiem tu, iż
oskarżony już

uczestniczył w procesie przetwarzania amfetaminy a tym samym ten czyn dokonany pochłania ewentualne dalsze zachowanie, na które zwraca uwagę skarżący.

Sąd odwoławczy, mimo wskazania przez Sąd Okręgowy dowodów, świadczących o posiadaniu przez oskarżonego broni palnej i amunicji (pkt 4 sekcji „Fakty uznane za udowodnione” i pkt 4 w podsekcji „zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej” formularza uzasadnienia zaskarżonego wyroku), uzupełnił rozważania Sądu I instancji, wskazując dodatkowo na inne dowody, które dopiero łącznie pozwoliły na wykazanie oskarżonemu w tym zakresie sprawstwa i winy, co

wykazano wyżej
w pkt 2.2.1.
Nie są natomiast
prawdziwe
twierdzenia
skarżącego, iż
biegli z dziedziny
balistyki, jak i
badań
daktyloskopijnych
wykluczyli, aby
oskarżony B.
kiedykolwiek
posiadał, w
rozumieniu
władztwa nad
rzeczą,
wskazaną w
punkcie 5
wyroku broń
palną. Biegli
ci bowiem tej
okoliczności w
ogóle nie
wykluczyli.
Natomiast fakt,
iż nie ujawniono
na tej broni
śladów
daktyloskopijnych
lub
genetycznych
pochodzących
od oskarżonego,
co miałyby
sugerować, iż
brak dowodu na
to, iż oskarżony
tę broń dotykał,
nie wyklucza w
żaden sposób
ustalenia, iż
oskarżony tę
broń posiadał
w rozumieniu
art. 263 § 2
k.k. Posiadanie
bowiem nie
oznacza przecież

trzymania rzeczy
w ręce.

Skarżący ma
rację, iż Sąd I
instancji
skrótowo ocenił
materiał
dowodowy, co
rodzi podstawę
do
formułowania
zarzutu z art.
424 k.p.k.
Jednak ta
skrótowość nie
doprowadziła do
błędu w
ustaleniach
faktycznych, co
wykazano wyżej
w pkt 2.2.1.
a co czyni
również zarzut
obrazy przepisu
art. 7 k.p.k. a
zwłaszcza
zarzuty błędów
w ustaleniach
faktycznych za
nieuzasadnione.

Ad. 2

Mając na
uwadze
niezasadność
podniesionych w
pkt 1 zarzutów
dokonania
określonych
ustaleń za
niezgodne ze
wskazany
przez skarżącego
materiałem
dowodowy oraz
wykazując wyżej
w punkcie 2.2.1.
prawidłowość,

poza
wskazanymi
drobnymi
wyjątkami,
dokonanych
przez Sąd
Okręgowy
ustaleń
faktycznych,
uznać należy
za bezpodstawne
zarzuty błędów
w ustaleniach
faktycznych,
postawione w
punkcie 2
apelacji. Zarzuty
te stanowiące
praktycznie
powtórzenie
zarzutów z
punktu 1,
stanowią więc
w rzeczywistości
polemikę z
prawidłowymi
ustaleniami
Sądu I instancji
a tym samym
nie zasługują na
uwzględnienie,
za wyjątkiem
kwestionowania
ustaleń w
zakresie
współdziałania
oskarżonego z
„ustaloną osobą”
przy popełnieniu
wszystkich
przestępstw a
także
współdziałania z
„nieustalonymi
osobami”, przy
dopuszczeniu się
przestępstwa z
art. 263 § 2 k.k.,
o czym także
wspomniano

wyżej w pkt 2.2.1. Poza więc tymi drobnymi kwestiami, które uwzględnił Sąd odwoławczy, w pozostałej części zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie z powodu ich bezzasadności.

Ad. 3

Zarzut ten w zakresie przyjęcia kwalifikacji prawnej czynu, przypisanego oskarżonemu w punktach 3 i 4, jako jednego przestępstwa, kwalifikowanego w ramach kumulatywnej kwalifikacji określonej w art. 11 § 2 k.k. zasługuje na uwzględnienie, gdyż skarżący w tym względzie przytoczył racjonalną argumentację. Na tę kwestię zwrócił zresztą Sąd Apelacyjny szczególną uwagę również przy ocenie dowodów, dokonanej przez Sąd Okręgowy, co znalazło wyraz wyżej w pkt 2.2.1 Dodać

przy tym trzeba,
iż w ramach tej
kumulatywnej
kwalifikacji
niezbędne jest
również
przywołanie
przepisu art. 57
ust. 2 w zw. z art.
56 ust. 3 u.p.n.,
co także wyżej
wyjaśniono.

**APELACJA
OBROŃCY
(adw. J. R.).**

Ad. 1

Zarzut ten
stanowi
praktycznie
powtórzenie
zarzutów
postawionych w
apelacji
drugiego
obrońcy (adw.
A. T. (2)) w
punktach 1 i 2,
tyle, że w formie
syntetycznej. W
związku z tym,
by się nie
powtarzać,
ustosunkowanie
do tego zarzuty
znajduje pełne
odbicie wyżej
przy analizie
zarzutów
podniesionych
przez drugiego
obrońcę. Dodać
przy tym trzeba,
iż to oskarżony
wynajmował to
pomieszczenie,
on był
dysponentem

kluczy od tego pomieszczenia, on opłacał opłatę za najem i to on był zawsze widziany przez świadków, jak zmierzał do pomieszczenia bądź z niego wychodził. Nie ulega zaś wątpliwości, mając na uwadze rodzaj rzeczy, jakie w tym pomieszczeniu się znajdowały, iż oskarżony dbał, by osoby postronne i niepożądane nie wchodziły do tego pomieszczenia. Tym samym więc za czysto polemiczne spekulacje uznać należy twierdzenia skarżącego na temat ewentualnego pojawiania się w tym pomieszczeniu innych osób i to pod nieobecność T. B., jak również przynoszenia do tego pomieszczenia różnych rzeczy, w tym broni, która, wedle skarżącego miała się znajdować w zamkniętej

skrzyni i do których oskarżony nie miał dostępu bądź te przedmioty nie były w jego dyspozycji (str. 4 apelacji).

Nieprawdziwie są natomiast sugestie apelującego, jakoby oskarżony przyznał się do posiadania znalezionych przy nim narkotyków. Jak bowiem to wyraźnie wskazano wyżej w pkt 2.1.1. oskarżony przyznał się do posiadania wszystkich narkotyków, jakie znajdowały się w tym pomieszczeniu, jak i które ujawniono przy nim, wskazując wprost na te ilości i ich rodzaj, jakie wynikały z opisu czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia.

Ad. 2

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił tego zarzutu,

bowiem zgodził się z prokuratorem, iż orzeczone wobec oskarżonego kary są rażąco łagodne a tym samym rażąco niewspółmierne do okoliczności przypisanych mu czynów.

**APELACJA
PROKURATORA**

Jak wyżej wspomniano, należy zgodzić się z prokuratorem, iż orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe za czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 1 i za czyn przypisany w punkcie 3 zaskarżonego wyroku są niewspółmiernie rażąco łagodne.

W przypadku czynu z art. 62 ust. 2 u.p.n. trudno nawet zrozumieć, dlaczego Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności, jeżeli uwzględni się zagrożenie ustawowe za

ten czyn od roku do lat 10 pozbawienia wolności. Rację ma bowiem skarżący prokurator, iż Sąd I instancji zbyt dużą wagę przywiązał do przyznania się oskarżonego do winy. Oskarżony bowiem nie dość, że w toku śledztwa nawet zaprzeczał, by był winien posiadania ujawnionych przy nim podczas zatrzymania środków odurzających w postaci marihuany, to nadto przyznając się jedynie werbalnie podczas rozprawy do tego zarzutu, nawet nie starał się wyjaśnić w jakich okolicznościach wszedł w posiadanie tak znacznych, wręcz ogromnych ilości i to różnorodnych narkotyków. Taka bowiem szczerą postawą oskarżonego dopiero powinna

spotkać się z odpowiednią reakcją wymiaru sprawiedliwości poprzez orzeczenie dość łagodnej kary. Natomiast w realiach tej sprawy, mając na uwadze fakt, iż oskarżony wynajmował pomieszczenie, w którym znajdowały się te narkotyki a do tego został zatrzymany na gorącym uczynku posiadania znacznej ilości marihuany, to jego sprawstwo i wina w tym zakresie były oczywiste, z czego oskarżony zdawał sobie w pełni sprawę, skoro po kilku nieprzyznaniach się do tego czynu, na rozprawie zdecydował się jednak do tego przyznać, jednak bez chęci złożenia w tym zakresie jakiegokolwiek wyjaśnienia.

Bez wątpienia więc taka postawa procesowa oskarżonego nie

zasługuje na
żadną „premię”
w postaci
łagodnego
potraktowania.
To samo zresztą
dotyczy jego
dotychczasowej
niekaralności,
jeżeli dla
przeciwwagi
weźmie się pod
uwagę ilości i
różne rodzaje
posiadanych
przez
oskarżonego
narkotyków,
czego znów Sąd
I instancji nie
docenił w
ramach
okoliczności
obciążających.
Słusznie bowiem
prokurator
zauważa, iż
oskarżony
posiadał aż
ponad 20 kg
amfetaminy,
1255,5 sztuk
tabletek (...),
prawie 700 gram
kokainy a także
ponad 570 gram
marihuany. Te
ilości
narkotyków,
idące w znaczne
kilogramy i
ponad 1250
sztuk (...), ich
różnorodność
(zarówno
narkotyki
miękkie, jak i
twarde, przy
znaczącej
przewadze tych

drugich),
oczywistość ich
przeznaczenia
do dalszego
obrotu, jak i
możliwość
odurzenia nimi
jednorazowo aż
ponad 22 tysięcy
osób świadczy o
ogromnej skali
tego
przestępstwa a
tym samym
zarówno o
wyjątkowo
znacznym
stopniu winy
oskarżonego i
znacznym
stopniu
społecznej
szkodliwości
tego czynu.
Oczywistym jest
przy tym, iż przy
takich ilościach,
co zresztą
wykazano wyżej,
oskarżony przy
tym
przestępstwie,
jak i drugim
narkotykowym,
współdziałał
wspólnie i w
porozumieniu z
innymi osobami,
co także
uwzględniane
jest na
niekorzyść
oskarżonego.
Słusznie przy
tym prokurator
wskazał również
na konieczność
uwzględnienia
przy wymiarze
kary za to

przestępstwo
względów na
społeczne
oddziaływanie
kary. Należy
bowiem mieć
tu też na
uwadze dobro
ogółu, jakim
jest ochrona
społeczeństwa,
jak to trafnie
ujął skarżący,
„przed plagą
narkomanii i jej
zapobieganie, a
także
nagminność
tego rodzaju
przestępstw
wśród młodych
ludzi” (str. 7
apelacji).

Z tych więc
względów
domaganie się
przez skarżącą
znacznie
surowszej kary
jest jak
najbardziej, w
świetle wskazań
określonych w
art. 53 k.k.
uzasadnione i
dlatego też,
uwzględniając
ten zarzut i
kierując się
powyższymi
okolicznościami,
Sąd Apelacyjny
za to
przestępstwo
wymierzył
oskarżonemu
karę 6 lat

pozbawienia
wolności.

Rację ma
również
skarżąca, iż
za przestępstwo
przypisane
oskarżonemu w
punkcie 3 Sąd
Okręgowy
wymierzył
oskarżonemu
zbyt łagodną
karę
pozbawienia
wolności, gdyż
kara ta, tj. 3
lata pozbawienia
wolności,
stanowi dolny
wymiar
przewidziany w
art. 53 ust. 2
u.p.n. Sąd I
instancji
bowiem, poza
dotychczasową
niekaralnością,
nie dostrzega
żadnych innych
okoliczności
łagodzących,
natomiast na
niekorzyść
trafnie zauważa
ogromną skalę
działalności
oskarżonego,
bardzo duży
stopień
społecznej
szkodliwości
wrażający się
w uzyskaniu
ogromnej ilości
gotowej do
wprowadzenia
do obrotu
substancji

psychotropowej,
działanie
wspólnie i w
porozumieniu z
innymi osobami,
jak również
prowadzenie
nieustabilizowanego
trybu życia. Przy
nagromadzeniu
tylu okoliczności
obciążających
wymierzenie tak
łagodnej kary, tj.
w dolnej granicy
ustawowego
zagrożenia nie
zasługuje na
żadną aprobatę.
Sąd Apelacyjny
więc, z przyczyn
już wyżej
wskazanych,
przypisując
oskarżonemu w
punkcie Ia
wyroku, w
miejsce
przypisanych
mu zaskarżonym
wyrokiem
dwóch czynów
z punktów 3
i 4, jednego
przestępstwa,
wymierzył mu za
to przestępstwo
na podstawie
art. 53 ust. 2
u.p.n. w zw. z art.
11 § 3 k.k. kary 4
lat pozbawienia
wolności i
grzywny w
liczbie 150
stawek
dziennych w
wysokości po
100 zł każda.
Kara ta jest

zgodna z
postulowaną
przez
prokuratora i
dopiero razem
(kara
pozbawienia
wolności i
grzywny) czyni
zadość wszelkim
wymogom kary,
określonym w
art. 53 k.k.

Mając zaś na
uwadze
konieczność
ponownego
orzeczenia kary
łącznej, Sąd
Apelacyjny, na
podstawie art.
85 § 1 i 2 k.k.
i art. 86 § 1
k.k. orzekł wobec
oskarżonego
karę łączną w
wymiarze 8
lat pozbawienia
wolności, która
to kara wynikała
z połączenia
trzech
orzeczonych
wobec
oskarżonego kar
jednostkowych
pozbawienia
wolności, tj. kar
w wymiarach 6,
4 i 2 lat (kara
za przestępstwo
z art. 263 §
2 k.k. nie była
kwestionowana).
Kara łączna
mogła być więc
orzeczona w
graniach od
6 do 12

lat pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny uwzględnił więc i w tym względzie postulat skarżącego prokuratora, uznając przede wszystkim, iż skala całościowego przestępczego zachowania się oskarżonego podczas wynajmowania pomieszczenia w F. VIII jest wyjątkowo ogromna i cechuje się szczególnie znacznym stopniem winy, jak i szczególnie znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Kara ta uwzględnia w pełni całą kryminalną zawartość przestępczego zachowania się oskarżonego, łącznie z posiadaniem aż trzech sztuk broni palnej wraz z amunicją, co czyni tę karę sprawiedliwą. Wymierzenie zaś przez Sąd Okręgowy za całokształt tej działalności kary

łącznie tylko w wymiarze 4 lat ze społecznego punktu widzenia, przy takich przypisanych oskarżonemu przestępstwach byłoby po prostu niezrozumiałe. Takie bowiem zachowania sprawców należy szczególnie napiętnować, co oznacza, iż kara łączna 8 lat pozbawienia wolności, wraz z orzeczoną grzywną, jak i orzeczoną dość wysoką nawiązką jest w stanie spełnić nie tylko cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego, ale i również kara ta czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, czym także uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wniosek

**APELACJA
OBROŃCY**

zasadny

**(adv. A. T.
(2))**

1. zmiana
zaskarżonego
wyroku poprzez
uniewinnienie
oskarżonego od
czynów
opisanych w
punktach 3, 4
i 5 i uznanie
oskarżonego za
winnego czynu
opisanego w
punkcie 1 i
wymierzenie za
to kary 1 roku
pozbawienia
wolności.

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo
zasadny

2. zmiana
zaskarżonego
wyroku poprzez:

niezasadny

zasadny

a. wymierzenie
oskarżonemu za
czyn opisany
w punkcie 1
kary 1 roku
pozbawienia
wolności,

częściowo
zasadny

niezasadny

zasadny

b. przyjęcie, iż
czyny opisane w
punktach 3 i 4
stanowią jedno
przestępstwo z
art. 53 ust. 2
u.p.n. w zw. z
art. 54 ust. 1
u.p.n. w zw. z
art. 11 § 2 k.k.
i wymierzenie za
ten czyn kary 3
lat pozbawienia
wolności,

częściowo
zasadny

niezasadny

c. wymierzenie
oskarżonemu za
czyn opisany

w punkcie 5
kary 6 miesięcy
pozbawienia
wolności,

d. wymierzenie
w punkcie 8 na
podstawie art.
85 § 1 k.k.
kary łącznej 3
lat pozbawienia
wolności.

**APELACJA
OBROŃCY
(adv. J. R.)**

1. zmiana
zaskarżonego
wyroku poprzez
uniewinnienie
oskarżonego od
popelnienia
przestępstw
opisanych w pkt
3, 4 i 5 wyroku.

2. zmiana w
opisie czynu
w pkt 1
wyroku przez
ograniczenie
ilości
posiadanych
środków do
ilości 577,91 gr
i wymierzenie
kary w dolnych
granicach
zagrożenia.

3. zmiana
wyroku w
zakresie
orzeczenia kary
łącznej w
punkcie 8.

**APELACJA
PROKURATORA**

<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kar:</p> <p>za czyn przypisany w punkcie 1 – 7 lat pozbawienia wolności,</p> <p>za czyn przypisany w punkcie 3 – 4 lat pozbawienia wolności</p> <p>i kary łącznej w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>APELACJA OBROŃCY (adv. A. T. (2))</p> <p>Ad. 1 Sąd odwoławczy nie uwzględnił wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku o uniewinnienie oskarżonego, bowiem uznał, iż brak jest podstaw do</p>		

uznania za
zasadne
zarzutów obrazy
prawa
procesowego,
jak i błędu
w ustaleniach
faktycznych a
także wskazał
na prawidłowość
oceny Sądu
I instancji w
zakresie ustaleń
co do sprawstwa
i winy
oskarżonego w
zakresie tych
czynów.

Ad. 2 Sąd
odwoławczy nie
znalazł podstaw
do załagodzenia
kary za
przestępstwo
opisane w
punkcie 1,
bowiem uznał
za konieczne
znaczne
podwyższenie
wymiaru kary za
to przestępstwo,
co wykazał przy
omówieniu
zarzutu
apelacyjnego
podniesionego w
apelacji
prokuratora.

Uwzględniono
wniosek o
zmianę
zaskarżonego
wyroku poprzez
przyjęcie
kumulatywnej
kwalifikacji
prawnej czynu,

przypisanego oskarżonemu jako dwa czyny w punktach 3 i 4, czemu szerzej dano wyżej wyraz w pkt 2.2.1. i przy omówieniu zarzutu z pkt 3 tej apelacji. Brak jest natomiast podstaw do złagodzenia wymiaru kary orzeczonej za ten czyn, co wykazano już wyżej przy omówieniu zarzutu podniesionego przez prokuratora.

Brak jest również podstaw do złagodzenia i to tak znacznego kary za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. Sąd I instancji bowiem celnie zauważył, iż poza jedną okolicznością łagodzącą w postaci dotychczasowej niekaralności oskarżonego, występują ważkie okoliczności obciążające w postaci bardzo dużego stopnia społecznej szkodliwości

tego czynu
wyrażającego się
posiadaniem
kilku sztuk broni
i amunicji. Kara
2 lat
pozbawienia
wolności za ten
czy jest więc
w pełni słuszna,
natomiast
skarżący nie
wykazał jej
niewspółmierności
i to w stopniu
rażącym.

Wreszcie brak
jest podstaw
do wymierzenia
oskarżonemu
łagodniejszej
kary łącznej
pozbawienia
wolności, gdyż
Sąd odwoławczy
uznał, iż w pełni
sprawiedliwą
będzie kara
łączna, ale
znacznie
surowsza, tj.
w wymiarze 8
lat pozbawienia
wolności.

**APELACJA
OBROŃCY
(adv. J. R.)**

Ad. 1 Przyczyny
nieuwzględnienia
tego wniosku
zostały
wskazane wyżej
w punkcie ad. 1.

Ad. 2 Przyczyny
niemożności
dokonania takiej
zmiany zostały

już wyżej
wskazane przy
ustosunkowaniu
się do zarzutu 1 i
2 tej apelacji.

Ad. 3 Nie
jest również
możliwa zmiana
zaskarżonego
wyroku na
korzyść
oskarżonego w
zakresie
orzeczonej kary
łącznie,
natomiast
konieczne było
orzeczenie takiej
kary w znacznie
wyższym
wymiarze, co
wskazano już
wyżej przy
ustosunkowaniu
się do wniosku
z punktu 2
apelacji
drugiego
obrońcy.

**APELACJA
PROKURATORA**

Uwzględniono te
wnioski,
uznając, iż
prokurator ma
rację, twierdząc,
iż orzeczone
wobec
oskarżonego
kary za te dwa
czyny są rażąco
niewspółmiernie
łagodne, z tym
że podwyższono
karę
pozbawienia
wolności za

przestępstwo z art. 62 ust. 2 u.p.n. do 6 lat a nie 7. Przy ocenie zarzutu postawionego przez prokuratora w zakresie kar dokładnie wyjaśniono powody, jakie doprowadziły do uwzględnienia wniosków apelacyjnych.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Sąd Apelacyjny, kierując się przepisem art. 455 k.p.k., poprawił, w ramach przyjętej przez Sąd Okręgowy kwalifikacji prawnej z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, miejsce jej publikacji. Sąd Okręgowy bowiem, za prokuratorem, odwołał się do pierwotnej publikacji ustawy w Dz.U, Nr 179, poz. 1485 z 2005 r. z późn. zm., gdy

	<p>tymczasem w chwili orzekania miejscem tej publikacji jest tekst jednolity z 2019 r. w Dz.U. poz. 852.</p> <p>Nadto Sąd Apelacyjny uzupełnił podstawę prawną orzeczonego przypadku w pkt 7 w art. 44 k.k. o § 2.</p>
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Powód uwzględnienia tej okoliczności wskazano wyżej – to wskazanie niewłaściwego miejsca publikacji ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p> <p>Nie wskazano w podstawie tego przypadku żadnego paragrafu art. 44 k.k., mimo iż przepis ten zawiera siedem paragrafów – podstawa art. 440 k.p.k.</p>	

ZSTRZYGNIĘCIE

5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 <i>Orzeczenie o winie oskarżonego w popełnieniu czynu z art. 62 ust. 2 u.p.n. (pkt 1) i o zasądzonej nawiązce (pkt 2), orzeczenie o winie i karze – dot. czynu z art. 263 § 2 k.k. (pkt 5), orzeczenia o przypadku (pkt 6 i 7), orzeczenie o zaliczeniu okresu pozbawienia wolności na poczet kary łącznej (pkt 9), orzeczenie o kosztach sądowych (pkt 10).</i>		
Zwiąże o powodach		

utrzymania w mocy	
<p>Utrzymanie w mocy było skutkiem nie uwzględniania zarzutów apelacyjnych i uznania, iż brak jest podstaw do uznania, iż poczynione w powyższym zakresie ustalenia faktyczne są błędne.</p> <p>Orzeczone nawiązka oraz przypadki nie nasuwały żadnych zastrzeżeń a do tego nie były kwestionowane.</p> <p>Zaliczenie rzeczywistego okresu pozbawienia wolności na poczet kary łącznej było zgodne z treścią art. 63 § 1 k.k. a wskazany okres znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji.</p> <p>Zwolnienie oskarżonego od kosztów i opłaty znajdowało uzasadnienie w treści art. 624 § 1 k.p.k. z uwagi na brak pracy a także trudną sytuację</p>	

<p>rodziną oskarżonego – podstawa art. 437 § 1 k.p.k.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1 Orzeczenie o karze za przestępstwo z art. 62 ust. 2 (pkt 1), orzeczenie w zakresie winy i kary za przestępstwa przypisane oskarżonemu z art. 53 ust. 2 u.p.n. i art. 57 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k. (pkt 3) oraz z art. 54 ust. 1 u.p.n. w zw. z art. 12 k.k. (pkt 4), orzeczenie o przypadku – podstawa prawna (pkt 7), orzeczenie o karze łącznej (pkt 9)</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Karę za przestępstwo z</p>		

pkt 1
podwyższono,
uwzględniając
zarzuty i wnioski
apelacji
prokuratora –
podstawa art.
438 pkt 4 k.p.k.
w zw. z art. 437
k.p.k.

Co do czynów
w punktach 3
i 4 przyjęto
nowy opis czynu
i uznano je
za jeden czyn
o kumulatywnej
kwalifikacji z
art. 11 §
2 k.k. Zmiana
ta nastąpiło w
uwzględnieniu
zarzutu
apelacyjnego
podniesionego w
apelacji obrońcy
oskarżonego –
podstawa art.
438 pkt 1 k.p.k.
w zw. z art. 437
k.p.k. Zmiana
co do kary za
ten czyn, tj.
jej podwyższenie
nastąpiło w
uwzględnieniu
zarzutów i
wniosku
apelacyjnego
apelacji
prokuratora –
podstawa – art.
438 pkt 4 k.p.k.
w zw. z art. 437
k.p.k..

Uzupełnienie
podstawy
prawnej

orzeczonego
przepadku na
podstawie art.
44 k.k. o
§ 2 nastąpiło
z uwagi na
brak podania w
tej podstawie
jakiegokolwiek
paragrafu, mimo
że artykuł ten
składa się z
aż 7 paragrafów
– podstawa art.
440 k.p.k. w zw.
z art. 438 pkt 1a
k.p.k. w zw. z art.
437 § 2 k.p.k.

W miejsce
orzeczonej kary
łącznej, z uwagi
na zmiany w
zakresie winy
(przyjęto jeden
czyn w miejsce
dwóch czynów),
jak i kar,
orzeczono nową
karę łączną w
wymiarze 8
lat pozbawienia
wolności w
uwzględnieniu
zarzutów i
wniosków
apelacji
prokuratora –
podstawa art.
438 pkt 4 k.p.k.
w zw. z art. 437
k.p.k.

0.15.3.
Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Zwolniono oskarżonego w całości od kosztów sądowych i opłat za obie instancje z uwagi na brak aktualnie pracy a także trudną sytuację rodzinną oskarżonego oraz	

konieczność
uiszczenia dość
wysokich
należności
finansowych
wynikających z
orzeczonych
kary grzywny i
nawiązki a także
konieczność
odbycia dość
długotrwałej
kary
pozbawienia
wolności –
podstawa art.
624 § 1 k.p.k.
oraz art. 17
ust. 1 ustawy z
dnia 23.06.1973
r. o opłatach
w sprawach
karnych (tekst
jednolity z 1983
r., Dz.U. Nr 49,
poz. 223 z późn.
zm.).

7. **PODPIS**

P. M. (2) G. N.
M. K.